

ارزیابی تحلیلی اثر اضافه بار بر خرابی های روسازی آسفالتی با استفاده از روش اجزاء محدود

محمود رضا کی منش¹، مهرداد میرشکاریان بابکی²، ابوذر شفیع پور مر جی³

1- استادیار، عضو هیات علمی دانشگاه پیام نور مرکز تهران

2- دانشجوی دکترا راه و تراپری دانشگاه پیام نور مرکز تهران

3- دانشجوی دکترا راه و تراپری دانشگاه پیام نور مرکز تهران

mrkeymanesh@pnu.ac.ir

m.mirshekarian@shomal.tpnu.ac.ir

abouzarshafiepour@yahoo.com

خلاصه

خرابی، یک فاکتور مهم در طراحی روسازی می‌باشد که عدم شناخت کافی از عوامل ایجاد آن می‌تواند به گسترش خرابی‌ها، شکست و حتی اضمحلال کامل روسازی منجر شود. یکی از عوامل مؤثر در خرابی‌های روسازی آسفالتی اضافه بار و سایل نقلیه می‌باشد. در این مقاله اثر اضافه بار و سایل نقلیه موجود در ایران بر روی خرابی‌های روسازی آسفالتی با استفاده از نرم افزار آباکوس (ABAQUS) بررسی شده است. در این پژوهش ابتدا ساختار روسازی مورد نظر، با استفاده از نرم افزار اجزاء محدود آباکوس مدل و عکس العمل بحرانی سازه روسازی محاسبه شده است. در ادامه با استفاده از عکس العمل‌های محاسبه شده و مدل‌های خرابی (توابع انتقال)، تعداد تکرار بارگذاری که منجر به خرابی‌های مختلف می‌شود تعیین گردیده است. در این مدل‌سازی رفتار مصالح آسفالتی بصورت ویسکوالاستیک و رفتار دیگر لایه‌ها بصورت الاستیک خطی و سرعت بارگذاری یکسان فرض شده است. تحلیل نتایج بدست آمده نشان می‌دهد که افزایش بار محور عقیق کامیون دو محور سبک با وزن محور ۹ تن، بیشترین تأثیر را در خرابی روسازی داشته است و میزان رشد نسبت خرابی برای این محور ۴۰ درصد بوده است.

کلمات کلیدی: روسازی انعطاف‌پذیر، خرابی روسازی، اضافه بار، روش اجزاء محدود

۱. مقدمه

حمل و نقل جاده‌ای بار در تمام دنیا وجود دارد و در حال تبدیل شدن به شیوه غالب حمل و نقل، حتی در مسافت‌های طولانی تر می‌باشد. در ایران نیز به دلیل نبود زیر ساخت‌های دیگر حمل و نقلی بیش از ۸۰ درصد حمل و نقل با ماشین و از طریق جاده انجام می‌شود، که در این رابطه باید نسبت به شناخت بهتر نحوه حمل بار اقداماتی صورت گیرد. در مورد وزن و ابعاد و سایل نقلیه‌ای که در حمل بار در جاده‌ها استفاده می‌شوند، دو مسئله مهم وجود دارد. مسئله اول بارگیری به میزان بیش از حد مجاز است. رشد ابعاد و وزن و سایل نقلیه حمل و نقل جاده‌ای نتیجه تلاش شرکت‌های حمل و نقل برای رسیدن به استفاده مفیدتر از وسایل نقلیه و پرستن می‌باشد. با رشد سریع اقتصادی، تقاضای حمل و نقل جاده‌ای در حال رشد می‌باشد و تعداد وسایل نقلیه‌ای که دائمًا بیش از حد مجاز بارگیری می‌کنند نیز روزبهروز بیشتر شده است. نتیجه این خواهد بود که ادارات نگهداری راهها، بیشتر و بیشتر با خرابی و آسیب دیدگری جاده‌ها و افت کیفیت خدمات جاده‌ای مواجه می‌شوند. این روند تأثیر منفی بر اینمی راه نیز دارد. مسئله دوم در مورد استانداردسازی و بهینه کردن بار مجاز می‌باشد. قاره‌ها و کشورهای مختلف، قوانین متفاوتی در مورد ابعاد و وزن مجاز وسایل نقلیه جاده‌ای دارند.

همانگی این قوانین بین کشورها مهم است تا وسایل نقلیه بتوانند بدون نقص محدودیتهای قانونی از کشورهای مختلف عبور نمایند[۱].

عموماً محور مبدأ، محور منفرد می‌باشد و محورهای تاندون به عنوان تایرهای اصلی در حمل بار در نظر گرفته می‌شود که از هزینه سوت کامیون می‌کاهد از این رو کاربرد آن زیاد است. محورهای مرکب تاندم در حال حاضر متداول‌ترین واحد حمل بار می‌باشد. در بسیاری از کشورهای دنیا از سه